

Bygðastofnun
Próunarsvið

Alþingi
Erindi nr. P 127/1839
komudagur 11.4.2002

Dagsetning 10. apríl 2002

Iðnaðarnefnd Alþingis
Alþingishúsinu við Austurvöll
150 Reykjavík

Iðnaðarnefnd Alþingis hefur óskað eftir umsögn Bygðastofnunar um frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar, 640. mál, heildarlög.

Hlutverk Bygðastofnunar er að vinna að eflingu byggðar og atvinnulífs á landsbyggðinni og miðast eftirfarandi umsögn við áhrif tillagnanna á þá þætti. Tekið er fram að ekki hefur verið fjallað um umsögnina í stjórn stofnunarinnar.

Bygðastofnun telur mikilvægt að tryggja öllum landsmönnum aðgang að orku á viðráðanlegu verði. Mikilvægt er að löggjöf um niðurgreiðslu til húshitunar mæli fyrir með skýrum hætti hvernig fjármunum verði ráðstafað og hvernig eftirliti með ráðstöfun fjársins sé varið.

Bygðastofnun vill benda sérstaklega á mikilvægi þess að kynna vel umsóknarskyldu, skv. ákvæði til bráðabirgða I., svo tryggt verði að niðurgreiðslur falli ekki niður hjá þeim sem rétt eiga á þeim.

Virðingarfyllst,

Ingunn H. Bjarnadóttir
Ráðgjafi á próunarsviði Bygðastofnunar

Nefndasvið Alþingis
b.t. iðnaðarnefndar, Sigrúnar Brynju
Austurstræti 8-10

Tilv. yðar

Tilv. vor 98.11

Dags. 09.04.2002

150 REYKJAVÍK

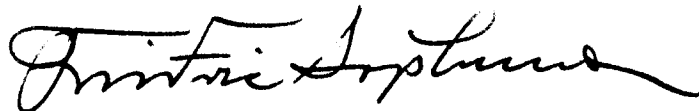
Varðar: **Umsögn LV um frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar, 640. mál, heildarlög**

Landsvirkjun hefur borist til umsagnar frumvarp til laga um niðurgreiðslur til húshitunar, sem lagt var fyrir Alþingi á 127. löggjafarþingi og fer sú umsögn hér á eftir.

Frumvarpið fjallar að mestu um úthlutun fjárveitinga á fjárlögum til þessa málaflokks og leggur Landsvirkjun því ekki á herðar neinar sérstakar skuldbindingar. Þá er til bóta að frumvarpið gerir ráð fyrir því að samkeppnisstaða raforku til húshitunar gagnvart olíu batni, þar sem kyntar hitaveitur geta nú gert tilkall til niðurgreiðslna til húshitunar.

Samkvæmt frumvarpinu geta nýjar hitaveitur fengið styrk, sem komi í stað niðurgreiðslna á raforku til húshitunar í ákveðinn árafjölda. Hafa ber í huga að nýjar hitaveitur geta þannig haft í för með sér að flutnings- og dreifikerfi raforku nýtist ekki eins og að var stefnt. Við það kann flutnings- og dreifingarkostnaður rafmagns til annarra notenda hugsanlega að hækka eða kalla á frekari niðurgreiðslur. Æskilegt væri að fram kæmi í frumvarpinu hvernig á slíkum málum yrði tekið.

Virðingarfyllst

Friðrik Sophusson
forstjóri

Alþingi
Erindi nr. P 127/2063
komudagur 23.4.2002

Nefndasvið Alþingis
Iðnaðarnefnd
Berist Sigrúnu Brynju Einarsdóttur
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Akureyri 18. apríl 2002

**Athugasemdir og umsögn við frumvarp til laga um niðurgreiðslur
húshitunarkostnaðar, 640. mál.**

*Norðurorka þakkar fyrir að fá tækifæri til að koma skoðunum sínum á framifæri
varðandi frumvarpið.*

Um einstakar greinar:

Um 1.gr.

Lagt er til að 2. málsgrein 1.gr. orðist þannig: Greiðslu vegna stofnunar nýrra hitaveitna og stækkunar dreifikerfa hitaveitna.
Þessi breyting er lögð til, til að taka af öll tvímæli í lagatextanum.

Um 4. gr.

Lagt er til að 2. töluliður 4. gr. orðist þannig: **Að fengnu samþykki Orkustofnunar á álitni íbúðareiganda og/eða hitaveitu þess efnis að óhagkvæmt sé að tengja viðkomandi íbúð hitaveitunni.** Best er að samkomulag sé milli hitaveitu og íbúðareiganda en að Orkustofnun leggi mat á samkomulagið og úrskurði hvort sem samkomulag næst eða ekki.

Lagt er til að í 4. töluliður 4.gr. orðist þannig: **Þegar íbúð er hituð með vatni frá hitaveitu þar sem raforkukostnaður og olíukostnaður til hitunar og dælingar er meiri en 10% af heildarorkuöflun veitunnar, enda sé taxti viðkomandi veitu jafn hár eða hærri en svarar niðurgreiddri raforku til hitunar.** Jafnframt falli síðasta setninginn, **Ekki skal greiða niður raforkukostnað vegna dælingar á heitu vatni,** niður.

Vegna þess hversu rúmar heimildir ráðherra eru til ákvörðunar niðurgreiðslu rafhitunar þarf að tryggja að íbúar á hitaveituhituðum svæðum njóti sömu réttinda og aðrir.

Um 12. gr.

Lagt er til að í stað "*allt að áætluðum fimm ára niðurgreiðslum*" komi: **Allt að áætluðum tíu ára niðurgreiðslum.**

Þetta mundi auka áhuga á lagningu hitaveitu og þannig spara enn meira fyrir ríkissjóð til lengri tíma litið.

Um 14. gr.

Lagt er til að gera orðalag skýrara með því að í lok fyrstu setningar standi í stað “orkuveitusvæðinu”: **rafhituðu svæði, (eða svæði sem nýtur niðurgreiðslu á hitun).** Þessi breyting er lögð til til að taka af öll tvímæli í lagatextanum

Almennt:

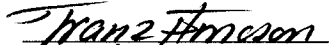
Norðurorka fagnar því að samkvæmt okkar skilningi á 4. gr. frumvarpsins á fé til niðurgreiðslna að koma úr ríkissjóði. Norðurorka telur að bein þátttaka raforkufyrirtækjanna í niðurgreiðslum sé með öllu óásættanleg.

Norðurorka telur að í 6. gr. þurfi einhverja viðmiðun við ákvörðun upphæðar niðurgreiðslu á kWst. og olíulítra. Einnig telur Norðurorka að óeðlilegt sé að ákvarða hámark niðurgreiddra kWst frá ári til árs. Eðlilegt er að festa þessa tölu t.d. miðað við stærð húss.

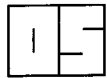
Norðurorka telur að niðurgreiðslur eins og þær sem hér um ræðir eigi að vera hóflegar þar sem þær virka hindrandi á viðleitni til að finna ódýrari lausnir. Þá þarf að gæta hófs við ákvörðun þeirra ekki síst kílóvattstundahámarks.

Virðingarfyllst

fh. Norðurorku

Franz Arnason forstjóri

Alþingi
Erindi nr. P 127/1805
komudagur 11.7.2002

ORKUSTOFNUN
Orkubúskapardeild

Grensásvegur 9 Sími - 569 6000
108 REYKJAVÍK Fax - 568 8896
os@os.is http://www.os.is

Alþingi - Iðnaðarnefnd
b.t. Sigrún Brynja Einarsdóttir
nefndarritari
Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 11. apríl 2002
Tilvísun: 2002040015
Bréfalykill: 50.13

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar

Vísað er til bréfs iðnaðarnefndar Alþingis dags. 3. apríl 2002, þar sem óskað er umsagnar Orkustofnunar um frumvarp til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar, 640. mál.

Þess ber fyrst að geta að Orkustofnun átti fulltrúa í nefnd sem iðnaðarráðherra skipaði til að gera tillögur að umræddu frumvarpi. Stofnunin hefur því haft tækifæri til að hafa áhrif á gerð þess og stóð ásamt öðrum að þeirri tillögu sem frumvarpið byggir á.

Á undanförunum árum hefur miklum fjármunum verið varið til niðurgreiðslna á raforku til húshitunar án þess að löggjöf eða skýrar reglur um ráðstöfun þessa fjár hafi verið til staðar. Því er ljóst að brýnt er að skapa framkvæmdinni lagastoð.

Hér á landi hefur ekki verið unnið markvisst að orkusparnaði í sama mæli og víðast hvar í nágrannalöndunum. Víða er það gert með allháum orkusköttum. Hér hefur verið farin önnur leið: Húshitunarkostnaður er niðurgreiddur. Vissulega eru félagsleg rök fyrir þessari ráðstöfun auk eðlilegra byggðasjónarmiða. En þá verður að gæta þess að haga niðurgreiðslunni eftir föngum þannig að hún dragi ekki úr eðlilegum hvata til orkusparnaðar. Niðurgreiðsla á húshitunarráfmagni hefur hingað til verið því meiri sem meira er notað af orkunni og er þetta fyrirkomulag fest með 6. gr. frv. Að vísu er heimild til að setja þar efri mörk en tilhneigingin hefur verið sú að hækka það mark. Þar með hverfur náttúrulegur hvati til sparnaðar. Við þessu hefur þráfaldlega verið varað af hálfu Orkustofnunar. Því er brýnt að freista annarra leiða til orkusparnaðar. Orkustofnun leggur því til að hluta þess fjár sem ákveðið er í fjárlögum til niðurgreiðslna á húshitunarkostnaði verði varið til orkusparnaðaraðgerða af ýmsu tagi. Ljóst er að talsvert svigrúm er til orkusparnaðar við húshitun, m.a. með bættri einangrun húsa og ekki síður upplýsingamiðlun til húseigenda um orkunotkun. Þessar aðgerðir munu draga úr kostnaði ríkisins við niðurgreiðslur og verða hagkvæmar þegar til lengri tíma er litið.

Samkvæmt því sem segir í 2. tölul. í V. kafla almennra athugasemda við frv. er ætlunin að leyfa smávirkjunum að njóta niðurgreiðslna án þess að slíkar virkjanir séu tengdar við raforkukerfið. Ekki verður þetta þó lesið beint af lagagreinum frv. Þvert á móti virðist í 9. gr. vera gert ráð fyrir því að öll niðurgreidd raforka fari í gegnum dreifiveitur. Huga þyrfti að þessu ósamræmi.

Orkustofnun er ætlað veigamikilið hlutverk sem eftirlitsaðila með framkvæmd laganna. Í ljósi þeirra breytinga sem væntanlegar eru á íslenska raforkumarkaðnum og þeirra verkefna sem Orkustofnun eru ætluð í því sambandi verður þetta að teljast eðlileg ráðstöfun. Til að tryggja

samræmda framkvæmd laganna er æskilegt að eftirlitið sé í höndum eins aðila í stað þess að láta þær dreifiveitur sem í hlut eiga bera ábyrgð á framkvæmdinni eins og nú er gert. Orkustofnun telur sig vera vel í stakk búna að takast á við þetta nýja verkefni.

Í ljósi þess sem að framan segir lýsir Orkustofnun sig samþykka frumvarpinu um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar með þeirri breytingu varðandi orkusparnaðaraðgerðir sem að ofan greinir.

Virðingarfyllst

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Þorkell Helgason', written in a cursive style.

Þorkell Helgason
orkumálastjóri

Alþingi
Erindi nr. P 127/1867
komudagur 11.4.2002

Nefndasvið Alþingis
Iðnaðarnefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

10.4.2002

Frumvarp til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar

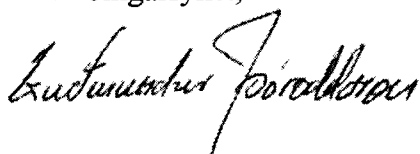
Orkuveita Reykjavíkur þakkar Iðnaðarnefnd fyrir að fá tækifæri til að senda inn umsögn sína um frumvarp til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar.

Orkuveita Reykjavíkur hefur kynnt sér efni frumvarpsins og hefur almennt séð ekkert við frumvarpið að athuga en bendir þó á að verðlækkun með niðurgreiðslum skekkir verðskyn neytenda og að mörguleiti er hentugra að nota önnur form á aðstoð við svæði sem búa við hátt orkuverð.

Orkuveita Reykjavíkur hefur eftirfarandi ábendingar um fáein sértæk atriði:

1. Orkuveita Reykjavíkur hefur um árabil niðurgreitt rafmagn til þeirra húseiganda á orkuveitusvæði sínu sem hita heilsársíbúðir sínar með rafmagni og óarðbært er að tengja við hitaveitu. Viðskiptavinum okkar sem uppfylla þessi skilyrði hefur ekki staðið til boða niðurgreiðslur ríkisins vegna þess að íbúðirnar eru innan hitaveitusvæðis. Frumvarpið hins vegar tekur til íbúða sem eru á veitusvæði hitaveitu og hitaðar eru með raforku enda sé óhagkvæmt að tengja þær hitaveitu. Það er skilningur Orkuveitu Reykjavíkur að áður nefndir viðskiptavinir hennar eigi kost á þeim niðurgreiðslum sem boðaðar eru í frumvarpinu, að uppfylltum skilyrðum í reglugerð sem Iðnaðarráðherra setur. Jafnframt skilst Orkuveitu Reykjavíkur að veitan og viðkomandi viðskiptavinir eigi kost á styrkjum frá Iðnaðarráðuneyti sem nemi niðurgreiðslum til fimm ára, til að tengja áður nefndar íbúðir við hitaveitu. Þessu fagnar Orkuveita Reykjavíkur heilshugar.
2. Iðnaðarráðherra mun samkvæmt frumvarpinu ákveða ár hvert upphæð niðurgreiðslu í raforku í kr/kWst og einnig hámarksfjölda kWst sem niðurgreiða á fyrir hverja íbúð. Gera má ráð fyrir að upphæðir verði breytilegar frá ári til árs og því kemur þetta til með að leiða af sér talsverða umsýslu dreifiveitna við reikningagerð.
3. Í ljósi tveggja síðustu málsgreina hér að ofan telur Orkuveita Reykjavíkur eðlilegt að Orkustofnum sjái um greiðslur til viðkomandi viðskiptavina líkt og boðað er að verði með niðurgreiðslur á olíu. Þau aðföng sem Orkustofnun þarf að byggja upp til að rækja sitt eftirlitshlutverk geta hæglega nýst til úthlutunar niðurgreiðslanna beint til viðkomandi viðskiptavina í stað þess að gera slíkt í gegnum dreifiveitur.

Virðingarfyllst,

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10

150 REYKJAVÍK

TILVITNUN YÐAR

BRÉF YÐAR

03.04.2002

TILVITNUN VOR

KJ/GmG/hþ
00-21

DAGSETNING

11.04.2002

Frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar 640. mál, heildarlög.

RARIK fagnar frumvarpinu og telur það mjög til bóta. Skilyrði fyrir niðurgreiðslum eru skilgreind og ábyrgð á eftirliti og framkvæmd skýr.

Athugasemdir:

- Eftir er að taka til endurskoðunar endurgreiðslu virðisaukaskatts af húshitun vegna mikilla áhrifa þessa þáttar á framkvæmd niðurgreiðslanna. Æskilegt væri að setja á fót vinnuhóp til að fara yfir það mál.
- Eftirlitsaðila er eðlilega ætlað fé til sinnar starfsemi en dreifiveitum, sem ábyrgð bera á að koma fénu til skila, er alls ekkert ætlað fyrir sinn þátt. Eðlilegt væri að sanngjörn greiðsla kæmi fyrir þann sannanlega kostnað sem veitur þurfa að bera vegna þessarar útteilingar þessa fjár.
- Ákvæði í 20. grein III um að verja niðurgreiðslufé til úttektar á nýtingu smávirkjana er alveg á skjön við frumvarpið að öðru leyti. Rök eru vandséð fyrir þessu og eðlilegra að afla þessa fjár með öðrum hætti.

Virðingarfyllst,

rafmagnsveftustjóri

Alþingi
Erindi nr. P 127, a. b. c
komudagur 18.4.2002

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Íðnaðarnefnd Alþingis
b.t. Sigrúnar Brynju Einarsdóttur
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík 17. apríl 2002

Sam 154/2002 PS/sp
Tilv.: 215,0

**Efni: Umsögn um frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar,
640. mál**

Á fundi stjórnar Sambands íslenskra sveitarfélaga 12. apríl, var lagt fram bréf frá íðnaðarnefnd Alþingis, dags. 3. apríl 2002, þar sem óskað er umsagnar um frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar, 640. mál, heildarlög.

Stjórnin samþykkti meðfylgjandi umsögn á fundinum.

Virðingarfyllt

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Þórður Skúlason
framkvæmdastjóri

Hjálagt: Umsögn um frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar, 640. mál.

Umsögn

Sambands íslenskra sveitarfélaga

um frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar, 640. mál.

Samband íslenskra sveitarfélaga mælir með samþykkt frumvarpsins að teknu tilliti til eftirfarandi athugasemda:

Um 1. gr.

Lagt er til að 2. tl. orðist svo: Greiðslu styrkja vegna stofnunar nýrra hitaveitna og stækkunar dreifikerfa hitaveitna.

Núverandi ákvæði um gildissvið frumvarpsins er ekki í samræmi við efnisleg ákvæði frumvarpsins, sbr. t.d. 11. gr. sem fjallar um styrkveitingar vegna stækkunar á dreifikerfi hitaveitna. Tillagan miðar að því að samræmi sé milli ákvæðis frumvarpsins um gildissvið og raunverulegs efnis frumvarpsins.

Um 12. gr.

Lagt er til að styrkur til hitaveitu vegna dreifikerfis, þ.e. vegna tengingar nýrra heimila, geti numið allt að áætluðum 10 ára niðurgreiðslum á rafmagni til húshitunar vegna viðkomandi heimila.

Í greininni er gert ráð fyrir að styrkur til stofnunar hitaveitu jafngildi áætlaðri niðurgreiðslu á veitusvæði fyrir fimm ár. Hitaveitur eru langtíma fjárfesting og því hefur stofnun þeirra þau áhrif að niðurgreiðslur vegna húshitunar falla niður í áratugi. Eðlilegt er því að styrkveitingar vegna nýrrar hitaveitu nemi hærrí fjárhæð en áætluðum fimm ára niðurgreiðslum. Einkum á þetta við um framkvæmdir við dreifikerfi hitaveitu, þ.e. tengingar til heimila, sem e.t.v. teljast ekki hagkvæm fyrir viðkomandi hitaveitu vegna mikils kostnaðar en teldust þó samfélagslega hagkvæm vegna þess að niðurgreiðslur vegna húshitunar myndu falla niður í áratugi. Áhrif ofangreindrar tillögu um hærrí framlög til dreifikerfa hitaveitna hefur ekki aðeins þau áhrif að hagkvæmni fyrir hitaveitu að stækka dreifikerfi veitunnar helst í hendur við samfélagslega hagkvæmni slíkrar stækkunar heldur verður einnig af sömu ástæðum í fleiri tilvikum grundvöllur fyrir stofnun nýrra hitaveita.

Um 19. gr.

Lagt er til að greinin orðist svo: Iðnaðarráðherra skal að höfðu samráði við Samband íslenskra sveitarfélaga setja reglugerð um framkvæmd laga þessara, m.a. um útreikning niðurgreiðslna, íbúðarflokka, úthlutun styrkja til nýrra hitaveitna og eftirlit. Samráðsaðilar skulu hafa samráð við samningu frumdraga reglugerðarinnar og síðar eftir því sem ástæða er til.

Í 2. gr. sveitarstjórnarlaga segir að engu málefni sem varðar sérstaklega hagsmuni sveitarfélags skuli ráðið til lykta án umsagnar sveitarstjórnarinnar. Samband íslenskra sveitarfélaga hefur það að markmiði sínu að gæta hagsmuna sveitarfélaga gagnvart ríkisvaldinu og má í því sambandi vísa til samstarfssáttmála ríkisins og Sambands íslenskra sveitarfélaga. Niðurgreiðsla húshitunarkostnaðar og greiðslur styrkja vegna stofnunar nýrra hitaveitna eru málefni sem varða sveitarfélög og því er mikilvægt að haft verði samráð við Samband íslenskra sveitarfélaga við gerð reglugerðar á þessu sviði. Síðari málsliður tillögunnar stuðlar að því að raunverulegt samráð eigi sér stað, þ.e. að samráðsaðilar vinni saman að viðkomandi málefni með *formlegum hætti* allt frá *frumstigi máls til endanlegrar niðurstöðu*.

Um bráðabirgðaákvæði, sbr. 4. gr.

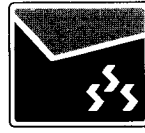
Lagt er til að bráðabirgðaákvæði IV verði bætt við frumvarpið og það orðist svo: Orkustofnun getur heimilað dreifiveitum að sækja um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar fyrir hönd þeirra orkunotenda sem veiturnar telja að eigi rétt á niðurgreiðslum.

Með gildistöku laganna verður sú regla tekin upp að allir orkunotendur sem falla undir ákvæði 4. gr. þurfa að sækja sérstaklega um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar. Veruleg hætta er á að margir þeir sem notið hafa niðurgreiðslu um langt árabíll án slíkra umsókna muni ekki sækja rétt sinn og getur það einkum átt við um þá sem minna mega sín. Tilgangur laganna og vilji löggjafans standa ekki til að svo fari. Umsóknir dreifiveitna fyrir hönd orkunotenda við gildistöku laganna hafa í för með sér hagræðingu fyrir orkunotendur, dreifiveitur og Orkustofnun, vegna samræmingar, minni kostnaðar vegna leiðbeininga við gerð umsókna auk þess sem slíkt fyrirkomulag liðkar fyrir árangursríkri gildistöku laganna.

Samþykkt á fundi stjórnar sambandsins 12. apríl 2002.

Þórður Skúlason
framkvæmdastjóri

Alþingi
Erindi nr. P 127/1862
komudagur 11.4.2002

SAMBAND SVEITARFÉLAGA
Á SUÐURNESJUM
FITJUM - 260 NJARÐVÍK
SÍMI 421-3788 - PÓSTHÓLF 56 - KT. 640479-0279
FAX: 421-3766

Suðurnesjum, 11.04.2002

Nefndadeild Alþingis
B/t Iðnaðarnefndar Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík.

Varðar umsögn um frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar,
640. mál, heildarlög.

Á stjórnarfundum Sambands sveitarfélaga á Suðurnesjum í dag þann 11. apríl var tekið
fyrir erindi yðar dags. 27/3 2002 þar sem óskað var umsagnar um frumvarp til laga
um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar, 640. mál, heildarlög.

Stjórnin gerir ekki athugasemd við frumvarpið.

Þetta tilkynnist yður þér með.

Virðingarfyllst,

Guðjón Guðmundsson, framkvæmdastjóri

SAMORKA
Samtök raforku-, hita- og vatnsveitna

Alþingi
Erindi nr. P
komudagur

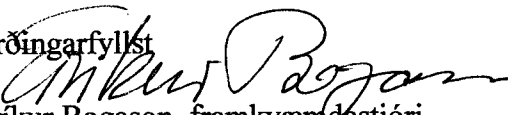
107/1011
127/1864

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Reykjavík 11. apríl 2002

Málefni: Frumvarp til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar, mál 640.

Samorka hefur fengið til umsagnar frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar, 640. mál.
Samorka gerir ekki efnislega athugasemdir við frumvarpið en vísar til og styður umsagnir annarra orkufyrirtækja.

Virðingarfyllt

Eiríkur Bogason, framkvæmdastjóri

SAMTÖK SUNNLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Alþingi

Erindi nr. P 127/1838

komudagur 11.4.2002

Selfossi, 11. apríl 2002

Nefndasvið Alþingis

Austurstræti 8 - 10

150 Reykjavík

‘A fundi stjórnar Samtaka sunnlenskra sveitarfélaga, sem haldinn var í gær 10. apríl, var tekið fyrir erindi frá Alþingi þar sem óskað var umsagnar um frumvarp til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar, 640. mál, heildarlög.

Stjórnin gerir ekki athugasemdir við frumvarpið.

Þessari umsögn er hér með komið á framfæri.

Virðingarfyllst,

f.h. SASS

Þorvarður Hjaltason
framkvæmdastjóri

Aðsetur – Address:

Austurvegur 56
800 Selfoss
Iceland

Símar – Telephone:

482 1088
482 1350

Myndsendingar – Fax:

482 2921

Netfang – E-mail:

sass@sudurland.is

Kennitala – Id.no.:

480775-0159

Á fundi stjórnar SSNV í gær, 1. maí, voru eftirfarandi þingmál sem send haf verið samtökunum til umsagnar afgreidd með svohljóðandi bókun:

1. Erindi frá Alþingi.

- 1.1. Frumvarp til laga um breytingu á lögum um Náttúrufræðistofnun Íslands og náttúrustofur, nr. 60/1992, með síðari breytingum. Mál 520. Stjórn SSNV telur frumvarpið vera í aðalatriðum til bóta frá gildandi lögum, en telur ákvæði í 3. gr. um fjárskuldbindingar sveitarfélaga óþarft. Stjórnin telur óæskilegt að blanda verkefnum saman milli ríkis og sveitarfélaga. Það kallar á togstreitu milli aðila um fjármagn og verkefni. Eðlilegra væri að náttúrustofur væru alfarið á ábyrgð og kostnað ríkisins. Einnig kæmi til greina að flytja verkefnið náttúruvernd og náttúrufræðistofnun til sveitarfélaga að því tilskyldu að eðlilegir tekjustofnar fylgdu með verkefninu.
- 1.2. Frumvarp til laga um breytingu á lögum um afréttarmálefni, fjallskil ofl. Mál 583. Frestað.
- 1.3. Frumvarp til laga um landgræðslu. Mál 584. Frestað.
- 1.4. Tillaga til þingsályktunar um landgræðsluáætlun 2003-2014. Mál 585. Frestað.
- 1.5. Frumvarp til laga um breytingu á lögum um tekjustofna sveitarfélaga. Mál 616. Stjórn SSNV gerir ekki athugasemdir við frumvarpið.
- λ 1.6. Frumvarp til laga um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar. Mál 640. Stjórnin gerir eftirfarandi athugasemd við 12. grein frumvarpsins: Í fyrri setningu 12. greinarinnar breytist orðin ...fimm ár ... í ...tjú ár... Seinni setning 12. greinarinnar falli niður.
- 1.7. Tillaga til þingsályktunar um neysluvatn. Mál 679. Stjórn SSNV gerir ekki athugasemdir við frumvarpið.

Þetta tilkynnist hér með.

Bjarni Þór Einarsson, framkvæmdastjóri SSNV.

Alþingi
Erindi nr. P 27/1866
komudagur 11.4.2002
Skagafjarðarveitur

Borgarteig 15 - 550 Sauðárkróki - Sími 453-5257 - Fax 453-6267 - Kt: 691097-2509

Sauðárkróki 11. apríl 2002

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Málefni: Umsögn um frumvarp til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar, mál 640.

Erindi lðnaðarnefndar Alþingis dagsett 3. apríl sl. þar sem óskað er umsagnar um frumvarp til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar hefur verið mótttekið.

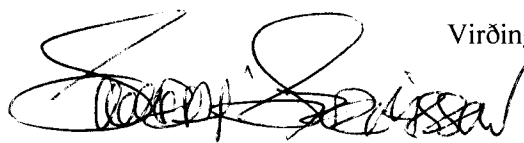
Því er fagnað að með frumvarpi þessu verður með skýrum hætti markað hvernig niðurgreiðslum til húshitunar verður háttáð og hvaða reglur gilda til úthlutunar styrkja til nýrra hitaveitna og stækkunar þeirra eldri, þótt einstaka grein frumvarpsins séu umdeild.

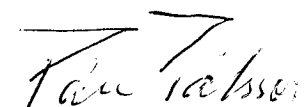
Eins og fram kemur í athugasemdum með frumvarpinu kafla IV. hefur Hitaveita Skagafjarðar (Skagafjarðarveitur) hlotið styrki til stækkunar dreifikerfis í sveitum. Þar sem þannig háttar til, að mikið af heitu vatni er til staðar eins og hér í Skagafirði verður dreifing þess helsta vandamálið vegna mikils kostnaðar sem ekki er samkeppnisfær við niðurgreitt rafmagn til húshitunar þegar tekið hefur verið tillit til mikils stofnkostnaðar við veitulagnirnar. Nú hafa þeir hitaveituleggir verið lagðir hér í Sveitarfélaginu Skagafirði sem hagkvæmt getur talist að leggja, í samkeppni við upphitun með niðurgreiddu rafmagni.

Ljóst er að til að framhald geti orðið á stækkun dreifikerfisins til minni þéttbýlissvæða og í dreifbýlinu, er nauðsynlegt að miða styrkinn til nýrra og/eða stækkandi hitaveitna við 10 ára niðurgreiðslur á rafmagni til húshitunar á svæðunum. Hér er ekki um sérhagsmuni Skagafirðinga að ræða heldur er svipuð staða á mörgum öðrum stöðum á landinu til sveita. Þessi mál hafa oft komið til umræðu í Veitustjórn Skagafjarðar og á fundum Sambands sveitarfélaga á Norðurlandi vestra. Einhugur er meðal sveitarstjórnarmanna á Norðurlandi vestra að hér er um brýnt hagsmunamál íbúanna og veitnanna að ræða. Vert er einnig að benda á að ákvæði 12. gr. laganna er mjög umdeilt en um það segir í skýringum við greinina, að þeir styrkir sem fengist hafa til jarðhitaleitar eigi að dragast frá uppbyggingu nýrra hitaveitna.

Eindregið eru því lagðar til breytingar á 12. gr. í III kafla frumvarpsins þannig að styrkur til hvernar hitaveitu geti numið tíu ára niðurgreiðslum á rafmagni til húshitunar í stað fimm ára og í annan stað að frá styrkfjárhæðinni verði ekki dregnir þeir styrkir sem veittir hafa verið vegna jarðhitaleitar á köldum svæðum.

Það er staðreynd að lagning hitaveitu í dreifbýli er ein besta leiðin til að styrkja búsetu til sveita. Reynsla okkar Skagafirðinga er þar ótvíræð. Alþingi hefur ályktað að styrkja eigi búsetu á landsbyggðinni. Breyting á ofangreindu frumvarpi í anda þess sem hér segir mun skipta sköpum hvort Skagafjarðarveitur geti fundið hagkvæmi frekari veitulagna í Skagafirði s.s. á Hofsós og svæðinu í austanverðum Skagafirði. Þingmenn eru því hvattir til að beita sér fyrir þessum breytingum á lögnum. Ríkið mun fá þessa styrki sem hér um ræðir til baka með minnkandi niðurgreiðslum til húshitunar á tiltölulega stuttum tíma.

Virðingarfyllst
Snorri Styrkársson form. veitustj.

Páll Pálsson veitustjóri.

BÚÐARDAL 9.APRÍL 2002.

Alþingi

Erindi nr. P 127/1882

komudagur 12.7.2002

Til Iðnaðarnefndar alþingis
Guðjón Guðmundsson varaform.

Efni: Áriðandi tillaga um lagfæringu á frumvarpi til laga um niðurgreiðslur húshitunarkostnaðar, þingskjal 1034 - 640. mál.

Inngangur: Það er mér mikil ánægja að fram er komið frumvarp til laga um niðurgreiðslu á raforku til húshitunar sem tekur föstum tókum á þeim viðskiptaþvingunum sem iðnaðarráðuneytið hefur við haft um áratugaskeið og var nú á liðnu sumri látið ganga yfir okkur hér í Dalabyggð, hjá þeim aðilum sem hitaveitan valdi sér að eiga viðskipti við og afmarkaði innan síns þjónustusvæðis.

Við þann gjörning hækkaði húshitunarkostnaður með rafmagni yfit 100 %, og var það gert án þess að orkusalinn Rarik tilkynnti um það fyrir fram.

Margir búa við það misrétti ráðuneytisins enn í dag og munu verða að gera áfram þar til þetta frumvarp hefur tekið gildi.

Þarna er komið að því sem bréf þetta snýst um, mér fynst vanta skýr fyrirmæli um að þeir sem geti sótt um niðurgreiðslur á ný og uppfylla skilyrði 2.mgr. 4.gr. laganna eigi jafnframt rétt á leiðréttingu í formi endurgreiðslu, aftur til þess tíma að bæturnar voru af þeim teknar með þvingunaraðgerð.

Það er nauðsinlegt að taka á þessu núna við lagasmíðina til að spara fólki að fara dómstólaleiðina, því að eins og fram kemur í athugasemdum við lagafrumvarpið um 4. gr. þar er viðurkenning á því að um viðskiptaþvingun hafi verið að ræða að hálfu ráðuneytisins.

Tillaga að lagfæringu:

Óska ég hér með eftir að skoðað verði vandlega hvort nota megi ákvæði til bráðabirgða no.1. í þeim tilgangi og myndi hún þá líta svona út.

Ákvæði til bráðabirgða

1.

Allir þeir aðilar sem við gildistöku laga þessara njóta niðurgreiðslna á orku til húshitunar og uppfylla skilyrði 4. gr. geta sótt um niðurgreiðslur, svo og aðrir sem telja sig eiga rétt á þeim, þar með taldir þeir sem hafa verið sviftir niðurgreiðslum í þeim tilgangi að þvinga þá til viðskipta við hitaveitu, enda uppfylli þeir skilyrði 2.mgr.4.gr. og er í þeim tilvikum heimil afturvirk leiðrétting í formi endurgreiðslu til þess tíma er niðurgreiðslan var afnumin. Slíkar umsóknir skulu berast innan þriggja mánaða frá gildistöku laganna. Ef umsókn berst ekki falla niðurgreiðslur niður sex mánuðum frá gildistöku laganna.

Ef aðrir og skírari kostir eru til staðar, eða annað og skilvirkara orðalag sem koma má fyrir í greinum frumvarpsins, til að tryggja endurgreiðsluna þá fagna ég þeirri leið.

Til fróðleiks: Tengigjöld í Búðardal eru nú kr. 438.307.- en á sveitarbýli þar sem stofnæðin fer um kr. 1.814.105.-

Á mörgum stöðum hagar þannig til í sveitinni að fólk er orðið nokkuð gamalt og er með lítin eða engan búskap, fer eftir heilsufari þess, þar á það bara heima og getur ekki selt jarðir sínar þó það vildi. Þannig er það líka í Búðardal að búskapnum undanskyldum. Þá dettur eitthverjum í hug að stofna hitaveitu, hvað sem það kostar, það verður ekkert vandamál með þetta fólk, það er hægt að fá iðnaðarráðuneytið til að hækka hjá því rafmagnið yfir 100 % til að þvinga það í viðskipti við hitaveituna eftir að búið er að tilkynna að væntanlegt fórnarlamb sé innan þjónustusvæðis veitunnar.

Með öðrum orðum það virðist þurfa mikið betra obinbert eftirlit með undirbúningi og áætlanagerð vegna tilkomu nýrra hitaveitna í sumum tilvikum, til að forðast að til verði hitaveitur sem verða baggi á sínum viðskiptavinum, sveitarfélagi og öðrum opinberum stofnunum. (það er alltaf auðvelt að segja svona)

Með kveðju.

Svavar Garðarsson
Sunnubraut 11
370 Búðardal.

Þetta bréf er sent öllum nefndarmönnum
og Helga Bjarnasyni skrifstofustjóra í
iðnaðarráðuneytinu.